

PRATARMĖ

Šiandien mokslo pasaulyje sutariama, kad mus supanti realybė nėra tik empirinė, ji turi ir ženkliai dvasinio pasaulio erdvę, tai, ką krikščioniškoji teologija įvardija kaip transcendentinį pasaulį. Todėl atradimai negali būti tik fizikiniai, jie yra ir dvasiniai, kartais gal netgi reikšmingesni žmogaus gyvenimui už empirinio mokslo atrastus dėsnius.

Kauno technologijos universiteto fizikas profesorius A. Ragauskas, besispecializuojantis neurochirurgijos ir biofizikos srityse, apie mus supančią realybę taip teigia: „Esame akli ir nematome galimybių, kurios nuolat šalia mūsų objektyviai egzistuoja, atsiranda ir išnyksta. (...) Ir aš, kaip kiti, jų nematau, jei nesu ištreniruotas sistemingai analizuoti kintančių galimybių. Kas yra išradimas? Tai manipuliacija tuo, kas objektyviai egzistuoja. Išrasdamas tu nesukuri to, kas neegzistavo iki tol. Esi aklas kurmis, bet apsiuostai ir nueini ten, kur kiti nevaikšto. Tai ir visas metodo modelis – sistemingai to siekiant praregėti yra labai paprasta“¹.

Tokios empirinio mokslo, sakytume, filosofinės įžvalgos tinka ir kalbant apie transcendentinio pasaulio realybę. Kitąkart jos tiesiog nepastebime, neįjaučiame, praeiname pro Dievo ir gyvenimo dovanas. Nematome Aukščiausiojo stebuklų mūsų kasdienybėje, todėl neretai tampame agnostikais, taip niekad neprisilietusiais prie Dievo širdimi, ne tik žinojimu / pažinimu, viską matome tarsi per miglą. Iš tiesų Dievas leidžiasi būti surandamas, tereikia pažvelgti dvasios akimis. Gebėti ne tik matyti, bet ir regėti, ne tik klausytis, bet ir išgirsti, ne tik pažinti, bet ir pamilti, ne tik vartoti, bet

¹ Vitkauskaitė, V. (2016). Kasdien į nuotykių. *IQ Life*, rugsėjis–spalis, Nr. 1, p. 40–41.

ir kurti. Visa tai turbūt ir reiškia, minėto profesoriaus teigimu, nueiti ten, kur nevaikšto minia...

Šio leidinio autoriai ir bando „užčiuopti“ įvairias tiek empirinio, tiek dvasinio pasaulio apraiškas: popiežiaus Pranciškaus vizito Lietuvoje atgarsius, akedijos (tingumo atmainos) pavojus, biblines mariologijos temas, bažnytinio ir socialinio gyvenimo praeities bei šiandienines problemas ir įvairius Reformuotosios Bažnyčios istorinius aspektus.

Nuoširdžiai dėkojame prie šio projekto prisidėjusiems autoriams. Tai ke-tvirtoji serijos „Mokslo ir tikėjimo dialogai“ knyga. Tikimės, jis suras savo skaitytoją, praturtins teologinės literatūros lobyną lietuvių kalba, galiausiai leis vertai pasidžiaugti Klaipėdos universiteto dėstytojų kompetencija ir noru atrasti naujus dvasinio gyvenimo horizontus.

Mons. prof. dr. Arvydas Ramonas